

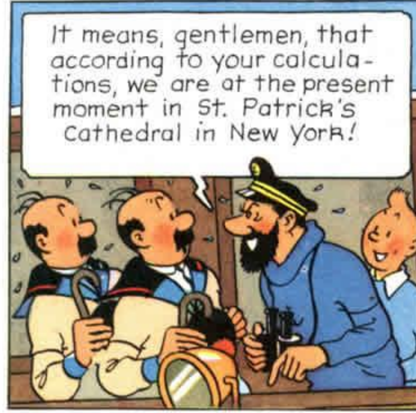
Tenten Atlantik'i Geçiyor: "The Golden Press" Olayı

Yazan: Chris Owens

(2004, 2007'de güncellenmiş)

Çeviri: scanfan

Makalenin orijinali: tintinologist.org sitesinde

1958'de Georges Duplaix, Casterman'a, Tenten'i ABD'de yayınlamak istediklerini bildiren bir mektup yazdı. O günlerde "korku çizgi romanları tartışmaları"nın kaldırdığı toz bulutu henüz yatışmamıştı. ABD'de 1940'lardan beri çizgi romanları suçlayan kanun maddeleri mevcuttu ve 1955 yılında New York Senatosu'nun bir oturumunda bunlar fiilen yasaklanmıştı. Çizgi romanlar, yarı cahiller için üretilmiş itibarsız yayınlar olarak tarif ediliyor ve çocukların daha 'düzgün' kitaplar okumalarını engellemekle suçlanıyorlardı. Kısaca çizgi roman geleneğinin büyük ve önemli bir eserini piyasaya sürmek için çok da uygun bir ortam mevcut değildi. Bununla birlikte burada Tenten'in iyi ve temiz bir imajı olduğu anlaşılıyordu, üstelik Avrupa'da her geçen gün daha da popüler hale geliyordu, aynı şeyin Amerika'da da olmaması için hiçbir neden yoktu.

Duplaix, yayıncılık alanında hatırı sayılır bir şöhrete sahipti. 1941'de, Ressamlar ve Yazarlar Derneği'nin başındaki kişi olarak bu Fransız yayıncı, "Little Golden Books" denen, çocukların ellerine sığacak biçimde tasarlanmış, küçük boy, renkli resimli, makul fiyatlı, dayanıklı bir seriyi tasarladığında, yeni nesil çocuk kitaplarının gelişimini yakından gözlemekteydi. Bu kitapların fiyatları sadece 25 centti, çocuk kitaplarının her birinin iki ilâ üç dolara satıldığı bir dönemde bu fevkalade düşük bir fiyattı. 2-3 dolarlık çocuk kitapları birçok Amerikalı aile için bir lüks sayılıyordu. "Little Golden Books" büyük bir başarı yakaladı, bu da onun bağlı olduğu ana şirket "Western Printing"i Amerika'nın en büyük çocuk kitapları yayıncısı haline getirdi.

Duplaix'in Tenten'i Amerika'da yayınlamak için izin istediği mektubu, Casterman'ın Belçika, Tournai'deki hukuk işleri müdürü Pierre Servais'e iletildi. Servais bazı kitapların İngilizce ve Fransızca baskılarını New York'a gönderdi, ve albümleri Londra merkezli Methuen yayınevinin İngiltere'de yaptığı şekilde, aynı sırayla çıkarmalarını önerdi. Methuen ilk iki Tenten macerasını 1958 yılında yayınlamıştı: "Altın Kıskaçlı Yengeç" ve "Ottokar'ın Asası". "Tekboynuz'un Esrarı" ile "Kızıl Korsan'ın Hazinesi" sıradaydı. Kütüphanelerin başlangıçtaki birtakım direnişlerine rağmen seri İngilterede hemen başarıyı yakaladı, bu başarıda The Times'ın Edebiyat Eki'nin kapağında çıkan övgü dolu yazının da payı vardı. Yazıda "yüksek kaliteli ve dengeli güzellikte bir çalışma", "tepeden tırnağa zekâ ve yaşam dolu" gibi şeyler yazıyordu.

Tenten'in ABD serisi Kasım 1958'de kurulan Golden Press tarafından yayımlanacaktı. Bu yayınevinin ortakları Western Printing and Lithographic Co. ve Affiliated Publishers Inc. idi. Şirketin başkanı, Ressamlar ve Yazarlar Derneği'ni Duplaix'ten devrlalan Albert R. Leventhal'di. Golden Press esas olarak Simon & Schuste'un çizgisini sürdürüyordu: Büyük boyutlu doğa rehberlerleri ve ansiklopediler gibi eğitici kitaplar yayımlıyordu. Tenten'i de onlar yayımlayacaktı, yani bu albümleri sıradan resimli romanların statüsünün üzerine çıkartmak istediklerinin bir işaretiydi. Duplaix Golden Press adına Casterman'la görüşmeyi sürdürdü ve metinlerin en başından yeniden Amerikan İngilizcesine çevrilmesi işini ayarladı.

Casterman ve Golden Press arasındaki kontrat, Golden Press'in kitaptaki karakterler için kendi istedikleri isimleri seçebileceklerini ancak bunların orijinallerine mümkün olduğunca yakın olması gerektiğini şart koşuyordu. Golden Press, ana karakterlerin, Tintin, Captain Haddock, Thompson & Thomson ve Calculus olarak İngiltere baskılarındaki aynı isimleri almalarını kararlaştırdı, ancak köpek "Snowy"nin adı "Buddy" olacaktı. Özellikle bu isim ABD'de satılan bir çamaşır tozunun da marka adı olduğu için Duplaix, "Snowy"nin Amerikalıların kulağına komik geleceğini seziyordu. Ancak Servais bu değişiklikten memnun değildi; Tıpkı Methuen baskılarında olduğu gibi, Snowy adının kullanılmasını tercih ediyordu. Daha da önemlisi, Tenten'in çizgi filmlerini üretmeyi planlayan Hollywood şirketi de böyle düşünüyordu. Servais çizgi filmler Amerikan televizyonlarında gösterilmeye başladığında birbirinden farklı isimlerin kafa karışıklığına yol açacağından kaygılıydı. Golden Press'te yapılan zorlu tartışmaların ardından Duplaix, cevabi mektubunda, nihayet Buddy isminden vazgeçtiklerini ve onun yerine "Snowy" ismini kullanacaklarını bildirdi.

1950'lerde Snowy marka çamaşır tozu için dergilere verilen reklâm

Çeviri çalışmalarına ciddi olarak başlanmadan önce, Hergé "Altın Kıskaçlı Yengeç"in siyahi insanları betimleyen birkaç panelini yeniden çizmeye razı oldu. ABD sansür kurulları çocuk kitaplarında farklı ırkların birarada gösterilmesini onaylamıyordu, bu yüzden ressam, siyahi tayfa Jumbo'yu, Porto Rikolu olması muhtemel başka bir karakterle değiştirdiği yeni kareler çizdi. Bir başka yerde Kaptan Haddok'u kırbaçlayan siyahi karakter, Kuzey Afrikalı görünümlü bir başkasıyla değiştirildi.

"Altın Kıskaçlı Yengeç"in 1958 Methuen baskısında Jumbo'nun yer aldığı orijinal panel (solda) ve Golden Press'in talebi üzerine onun yerine çizilen karakter (sağda)

İlk kitap olan "Ottokar'ın Asası"nın çevirisinde Georges Duplaix'in kızı çalışıyordu. "O tarihte 16 yaşındaydım ve Tenten'in büyük bir hayranıydım - Halâ da hayranıyım. Bu benim para alarak yaptığım ilk çeviri işimdi ve her dakikasından zevk aldım," diye anlatıyor Nicole Duplaix. Kendisi 20 yıldır başarılı bir fotoğrafçı, yazar ve zoologdur.

1959'da Golden Press sıradaki üç albümün daha tercümesine başladı: "Altın Kıskaçlı Yengeç","Tekboynuz'un Esrarı" ve "Kızıl Korsan'ın Hazinesi". Bu kez, Duplaix'in kızının özel Fransızca öğretmeni Danièle Gorlin'i (şimdi Gorlin Lassner) işe aldılar (Onun çevirdiği ilk üç albümde adının yanlış yazıldığı -Danielle olarak- dikkatinizi çekecektir). Çocuklar sıklıkla Danièle'den birtakım deyimleri onlar için çevirmelerini rica ederlerdi, ve onun yeteneklerini gördükten sonra ona Tenten'in çevirisiyle ilgilenip ilgilenmeyeceğini sordular, sonra da onun babalarıyla temasa geçmesini sağladılar. "Sanırım kitap başına $200 ücrete anlaştık, buna hiçbir ilave ücret filan dahil değildi, ki bu benim için yeterliydi. Ertesi yıl okulumdan mezun olacaktım, ve o tarihte benim için bu miktar çok güzel bir ek gelir demekti," diye hatırlıyor Danièle. O şimdi New York'taki Ramaz okulunda Yabancı Diller Kabul ve Koordinasyon bölümünün dekanıdır.

Atlantik'in karşı tarafında İngiliz çevirmenler Leslie Lonsdale-Cooper ve Michael Turner, önce Pierre Servais'le sonra da bizzat Hergé ile sonradan daha da yakın bir ilişkiye dönüşecek olan bir işbirliğine girmişlerdi, bu da onlara çevirilerini mükemmelleştirmek için bulunmaz bir yardım alma ayrıcalığı sağlamıştı. ABD'de işler farklıydı. "Hergé ile kesinlikle hiçbir temasım yoktu," diyor Danièle, "gerçi, elbette Tenten'in Fransa ve Belçika'daki popüleritesinin farkındaydım. Metinlerin bu toprakların dilinden olması gerektiğinin bilincinde olarak, gerçekten yalnız başıma yoluma devam ettim."

"Komik bölümleri her zaman bir meydan okuma olarak görürüm, birtakım teknik bölümleri de öyle," diye ekledi."Hangi yazı tipini hangi boyutta kullanacakları hakkında bir fikrim olmadığı için metnin balonların içine sığması gerektiği hususunda çok bilinçli davranıyordum, ve gerçekten çeviriyi kendimce mümkün olduğu kadar Amerikanca yapmaya çalışıyordum." Sonuç olarak, Golden Press baskıları, diğer dillerdeki emsâllerinden ilginç farklılıklar arzediyordu. Örneğin Danièle'in çevirisini yaptığı "Kızıl Korsan'ın Hazinesi"nin 23. sayfasında, Thomson ve Thompson bir hesaplama hatası yaparak pozisyonlarını New York'taki St. Patrick's Katedrali olarak saptarlar, buna karşılık bu nokta Fransızca orijinalinde Roma'daki St. Peter Bazilikası, İngilizce Lonsdale-Cooper/Turner çevirisinde Londra'daki Westminster Abbey'dir.

Adının talihsiz bir biçimde yazım hatasına kurban gitmesine karşın, ki o bunu "hayat boyu sürecek bir mücadele" olarak ifade ediyor, Danièle yine de sevgi dolu anıları unutmuyor.

"Bunu severek yaptım," diyor, "Çok eğlendim. Karakterleri sevdim. Kızıl Korsan'ın bazı bölümleri rüyalarıma bile girdi - kesinlikle harikulâde bir şeydi!"

Hudson Malikânesi

"Altın Kıskaçlı Yengeç"in çevirileri sürerken, bir başka sorun farkedildi ve Duplaix bunu Casterman'a yazdığı mektupta şöyle izah etti: "Altın Kıskaçlı Yengeç... çok eğlenceli bir hikâye, fakat hikâyedeki insanlar bira, şampanya, rom, viski vs ne bulurlarsa büyük bir haz duyarak içiyorlar. - başka bir deyişle aşırı bir biçimde içiyorlar. Bu hikâyeyi şimdiki hali ile yayınlarsak, eleştirmenlerden ve eğitim camiasından gelecek son derece sert bir muhalefetle karşı karşıya kalacağız. Bu da serinin tamamının piyasaya sunulmasına ciddi zarar verecektir." Buna buldukları çözüm, metnin tonunu hafifçe yumuşatmaktı, ve Kaptan'ın içkisini büyük bir şevk ve coşkuyla doğrudan şişeden içtiği çizimlerle karşılaştıklarında da -4, 16, 19 ve 36. sayfalarda olduğu gibi- basitçe resmi siliyorlar ve boş kareyi birtakım yazılarla dolduruveriyorlardı. "Eminim çoğu kez tutucu, bağnaz olarak nitelendirilen Amerikan bakış açısının, Avrupa bakış açısından ne kadar farklı olduğunu anlamışsınızdır. Fransa veya Belçika'da herkesin gülümseme ile karşılık verecekleri bir espri, burada insanları dehşete düşürebilir. Alkolizmin özellikle de nükteli bir biçimde sergilenmesi, kesinlikle bir tabudur."

Bu endişeler Hergé'ye iletildi, o da kitabın 19 ve 25. sayfalarındaki hoşa gitmeyen karelerle değiştirilmek üzere yalnızca üç yeni kare çizdi. Bu iyi niyet gösterisiyle, daha da büyüyebilecek olan sorunları dikatli bir biçimde savuşturmuş oldu. Bununla birlikte, sanatçının yaptığı değişiklikler kitabın dünya çapındaki tüm baskılarında bu şekliyle kaldı.

"Altın Kıskaçlı Yengeç"in ilk Methuen baskısının 25. sayfasında soldaki şu resim yer alıyorken, Golden Press baskısında, henüz Hergé kareyi yeniden çizmeden önce, yerinde sadece metin bırakılmış (ortada), sonraki Methuen baskılarından aynı kare.

Duplaix'in Casterman'a yazdığı ilk mektubun üzerinden yaklaşık bir yıl geçtikten sonra ilk dört kitap aynı anda yayımlandı, ve bunlarla ilgili tanıtım reklamları Noel yaklaşırken The New York Times'ta çıktı. "Bir kucaklama, bir öpücük veya bir kolej eğitimi dışında, çocuklarınıza hem onların hem de sizin değerli bulacağınız bundan başka hiçbir şey veremezsiniz," diye ilân ediyordu reklâmlardan biri, ve ebeveynleri Noel ağacının dibine bir kitap seti bırakmaya teşvik ediyor. "Bir kahraman olacaksınız," diye sürüyordu "Belki Tenten

kadar büyük bir kahraman olamazsınız, fakat ona rakip olabilmek için, en azından bir yabancı ajanı, bağlanmış ve ağzında bir tıkaçla canlı canlı çocuklarınıza vermeniz gerekecekti. Onlardan birini nereden temin edeceğiniz hususunda bir fikrimiz yok; oysa kitaplar, bütün kitapçılarda satılıyor." New York'taki Belçika konsolosluğu bile Belçika'nın milli havayolları Sabena'nın New York Brüksel arasında yapacağı tüm seferlerde bu kitaplardan bulundurmasını temin ederek kitabın reklamına katkıda bulundu. Bu arada Golden Press, Tenten ve Hergé üzerine bir makale yazdırmak için Life dergisi ile görüşmelerde bulundu. Amaç dünyaca meşhur Tenten hayranlarının (Madam Chiang Kai-shek, Brigitte Bardot ve diğerleri) fotoğraflarını ve muhtelif Tenten ürünlerinin (sabun, parfüm vs) resimlerini sergilemekti. Buna ilave olarak Golden Press Larry Harmon ve Jacques Grinieff'le Hollywood yapımı bazı çizgi filmleri izlemek ve müşterek bir reklam kampanyasını tartışmak üzere bir araya geldiler. Amerikalı yayıncılar animasyonlardan çok etkilenmişlerdi ve bunların yayına verilmesinin Tenten'i gündelik bir isim yapacağını sezmiş olmalıydılar.

Yeni yıl geldi, ama satış rakamları umut kırıcıydı. Golden Press Noel tatili süresince her albümden 8.000 adet satmıştı. Şubat 1960'da Newsweek'te çıkan bir kitap eleştiri yazısı seriden övgüyle bahsediyor, ama Golden Press'de hissedilen hayal kırıklığını gizlemek için hiçbir çabada bulunmuyordu. "Noel alışverişi için büyük umutlar bağlanmıştı", diyordu "Golden Press yayınevi Tenten kitaplarının ilk dört tanesini geçen Sonbaharda $1.95 dan piyasaya çıkardı - ve akibetlerini umutsuzluk içinde seyretmeye başladı. Avrupa Tenten'leri haftada 250,000 kopya hızında satın alırken, serinin genç kahramanı Amerikan kamuoyu önünde dümdüz yere yapıştı, bu da Amerika'nın anlaşılır bir şekilde bir çizgi roman görünümünde olan hiçbir şeye güven duymadığını gösteriyor. "Hedef Ay" ve "Ay'a Ayak Basıldı" adlarını taşıyan bir çift yeni Tenten serüveni ile geçen hafta yeni bir deneme için hazırlanan, Golden Press'in başkanı Albert R. Leventhal, içini çekerek, 'Bu memleket' dedi, 'füze yarışının gerisinde kalmıştı, ama Tenten yarışının da gerisinde kalmış.'"

"Golden Press'in sabredip beklemeden, hemen çok satmak istedikleri inancındayım," diyor Danièle. "Oysa satmadı - bu işler zaman alır. Ona gereken 'cazibeyi' verebildiklerinden emin değilim." Planlânan Life makalesi şimdilik iptal edilmişti, ve iki yeni albüm, "Hedef Ay" ve "Ay'a Ayak Basıldı" fazla gürültü çıkarmdan piyasaya verildi. "Amerikalılar bir çizgi romana neden daha fazla para ödemek durumunda olduklarını anlayamadılar." diye sözlerine ekledi Nicole Duplaix, başarısızlığın bir diğer nedeni olarak. Ve albümlerin şekil olarak Amerikadaki çizgi romanlara benzemesi belli ki rencide ediciydi. Golden Press Nisan 1960'ta, Servais'e kötü satış rakamlarını izah ederken "İyi eleştiri yazılarına rağmen, önyargıları kırmayı başaramadık." diye yazıyordu.

Anlaşmaya göre en az iki albüm daha çıkarabilecekken, Golden Press bir daha hiç Tenten albümü basmadı. 1962 yılına gelindiğinde Servais yayıncının ilgisizliği karşısında o denli hayal kırıklığına uğramıştı ki, telif haklarını geri almak istedi. Leventhal cevaben, şayet başka bir yayıncı ilgilenmezse, ve Tenten'in çizgi filmler yoluyla televizyona girmek için bir şansı daha olduğu için, telif haklarını ellerinde tutmak istediklerini, "ve bu harikulâde genç adamı Birleşik Devletler'de yeniden popüler hale getirmeyi bir kez daha denemeye çalışacaklarını" söyledi. Ancak Methuen'in, Golden Press'in çıkartmadığı sayıları, ABD'de satma izni vardı. 1960'ların ortalarında Golden Press'le yapılmış kontratın süresi bittiğinde, Casterman başka bir Amerikalı yayıncı aramaya başladı.

1971 yılına gelindiğinde Tenten'in ABD'deki popülerliği büyük oranda artmıştı, bunun başlıca nedeni serüvenlerin Children's Digest dergisinde tefrika edilmesiydi. İngiliz Lonsdale-Cooper/Turner çevirilerinin kullanıldığı bu tefrikalar 1966'da başlamıştı ve yayının aylık tirajı

ayda 700.000 kopya kadardı. Larry Harmon–Belvision'ın çizgi filmleri de ABD'de aşağı yukarı aynı tarihlerde dağıtılmaya başlamıştı. O yaz Hergé bir tıbbi tedavi için ilk kez bu ülkeye geldiğinde, seyahatinin son altı haftasını Kuzey Amerika kıtasını gezerek geçirdi. Bu sırada Tenten'in Amerikan çocukları arasındaki popülaritesinden çok etkilendi.

Çizgi roman ABD'de 1960'ların ortalarından başlayarak bir rönesans dönemine girmişti. Şimdi artık ciddiye alınıyordu ve "korku çizgi romanları tartışmaları" gerçekten ve tamamiyle unutulmaya bırakılmıştı. Casterman bu ülkede halâ yeni bir yayıncı bulamamışken, Servais Atlantik ötesindeki önceki ortaklarıyla yeniden temas kurdu. Eski ortakları şimdi Western Publishing adını almıştı. Onlara ilk başarısızlıklarından dolayı korkmamalarını öğütledi: Benzer şekilde bir Stockholm firması da 8 yıl kadar önce dört albüm yayımlamış, sonuçlar tatmin edici olmayınca işten vazgeçmişti. Başka bir yayıncı 1969'da bunları devralınca günde 1,000 kopya satmaya başlamıştı. Western Publishing bunun farkındaydı, Danimarkalı yayıncı Per Carlsen zaten onlara Tenten'in İsveç'teki, Danimarka'daki ve Almanya'daki inanılmaz başarılarınndan bahsetmişti, ve artık onların da ağızları sulanmaya başlamıştı. Serinin tekrar bir değerlendirmeye alınmasına ihtiyaç vardı.

Servais, 1972 Nisan'ında New York'ta Royal Manhattan Oteli'nde yapılacak Avrupa çizgi romanı kongresi başlamadan önce yeni bir kontrat imzalamanın uygun olacağını düşündü. Bu kongreye onur konuğu olarak Hergé de davetliydi. Servais o kongrede herkese Western Publishing'in Tenten'in yeni ABD baskılarını yapacağını söyleyebilmeyi arzuluyordu. Ancak, kongrenin çok başarılı geçmesine rağmen, Hergé özel olarak çizdiği büyük bir çizgi roman sayfasını New York Valisi John Lindsay'e takdim edince, kontratın imzalanması işi gerçekleşmedi.

Hergé New York'ta 1972 yılında yapılan bir Avrupa çizgi romanı kongresinde New York Valisi John Lindsay'e sunduğu çizgi bant ile görülüyor

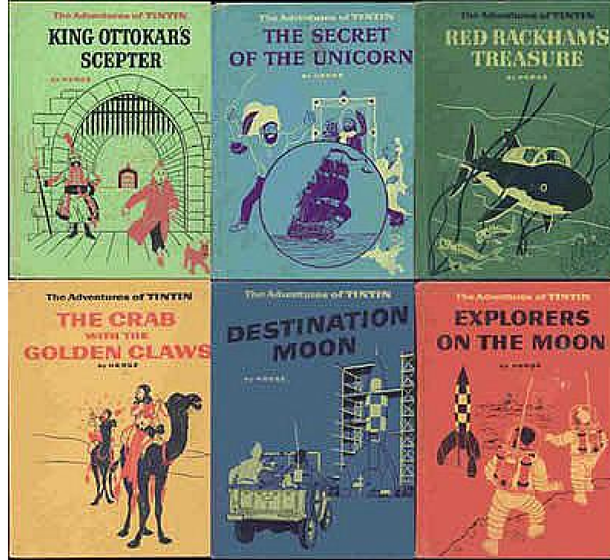
(**Çevirenin notu:** Üstte "Tenten New York'u ziyaret ediyor" yazıyor. Altta ABD bayrağının lakabı olan "Stars and Stripes" (Yıldızlar ve Şeritler) sözündeki Stripes tahrifata uğramış; E harfi silinip ve başına "Comic" eklenince "Stars and Comic Strips" (Yıldızlar ve Çizgi Bantlar) olmuş.

Western Publishing seriyi Lonsdale-Cooper/Turner çevirilerinin kullanılmasını şart koşan yeni bir kontrat altında tekrar piyasaya vermeyi düşünüyordu, fakat "kapsamlı bir araştırma" sonunda bunu yapmamaya karar verdiler. Servais son kez yazdığı mektubunda "birazcık hayal kırıklığına uğradığını" söylüyordı ve bir tek şeyi öğrenmek istiyordu: nedeni bir fiyat meselesi miydi? Diğer bir deyişle, kitaplar çok mu pahalıydı? yoksa bunların pazarı mı yoktu? Western'in cevabı, Amerika'nın en büyük çizgi roman yayıncılarından biri olarak ve tecrübelerine göre, çocuklar için üretilmiş "hardcover" bir çizgi romanın ABD pazarında hiç satmayacağı şeklinde oldu. Onların sezgilerine göre, okuyucuların ezici bir çoğunluğu için bir çizgi roman Amerika'nın herhangi bir yerinde 20 cent veya daha aşağısında bir fiyata satın alınabilmeliydi. Western açısından konu kapanmıştı.

Tenten'in Amerikalı hayranları, kahramanlarını tekrar albümlerde görmek için çok da fazla beklemeyeceklerdi. 1974 yılında Atlantic-Little, Brown seriyi tekrar yayınlamaya başladı, bu kez değiştirilmemiş Lonsdale-Cooper/Turner çevirilerini kullanıyorlardı. Bu kitaplar bugün piyasada hala mevcuttur ve Tenten ABD'de küçük ama kayda değer, kült bir okuyucu kitlesine sahiptir. Western Publishing'in halefi olan Golden Books Family Entertainment, Inc. şirketi 2001 yılında iflas etti. Onun aktiflerini Random House yayıncılık şiketi satın aldı ve Golden Books'un yayıncılık işlemlerini de o kontrol ediyor; Duplaix'in hiç eskimeyen Little Golden Books çocuk kitapları da hala basılmaya devam ediyor.

Amerika gerçekte "Tenten yarışı"nda hala depar noktasını terkedemedi ve Avrupa çizgi romanı, halâ kendi geleneğinin tarzlarına alışkın olan Amerikalı okuyucu kitlesine fazlasıyla yabancıdır. Bununla birlikte, Tenten hayranı Steven Spielberg bu günlerde bir Tenten filmi yapmayı planlıyor, çok yakında işler değişebilir.

Golden Press baskılarının koleksiyonu

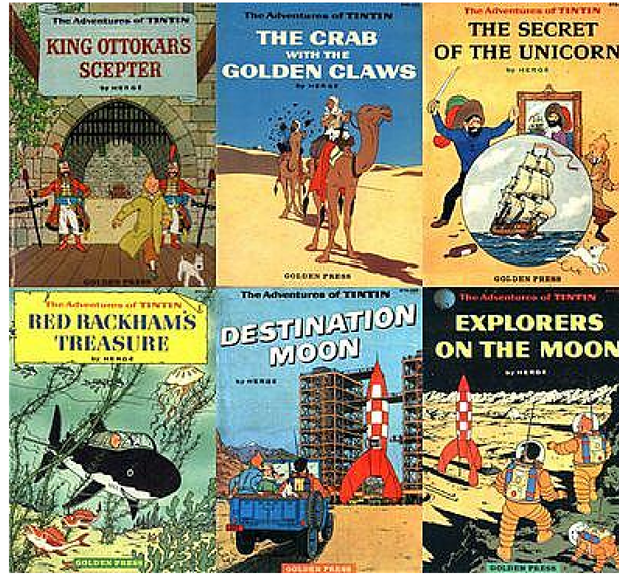

Goldencraft Library Bound sürümlerinin kapakları

1959 yılında yayımlanan ilk dört albümün her biri toplamda 10.000 adet civarında sattı, ve 1960 yılında çıkan iki devam albümünün satış rakamları bilinmemekle birlikte, bunlar muhtemelen çok daha az sayıda satmışlardır. Bu da teorik olarak albümleri nadir bulunur kitapların arasına sokar. Ancak, tekrar baskıları yapılıp yapılmadığı, satılmayan kopyaların kağıt hamuru yapılmak üzere mi gönderildiği, yoksa ucuz toptancı depolarına mı gönderildiği

hususu pek net değildir. Gıcır durumda bir Golden Press kopyası bulabilmenin çok zor olsa da, benzersiz çevirileri onları koleksiyoncular için çekici hale getiriyor, ayrıca albümlere internetteki açık arttırmalarda çok çeşitli fiyatlar ödenmiş olması, gerçek değerlerini saptamada zorluk yaratmaktadır.

Kitap sırtlarına yazı basılan ilk Tenten albümleri Golden Press baskılarıdır - Casterman ve Methuen 1963 yılına kadar albümlerin sırtına cilt bezinden bir şerit yapıştırıyorlardı- ayrıca Casterman tarafından Belçika'da basılan Methuen yayınlarının aksine bunlar kurum içinde, yani Racine, Wisconsin'deki Western Printing and Lithographing Company tarafından basılıyorlardı. İlk basılan albümlerin sırtları oldukça narin yapıdaydılar ve bugün elde olan nüshalarda bunlar ya hasarlı ya da tamamen kayıptırlar.

Golden Press baskısı Tenten albümlerinin kapakları

Steve Santi'nin "Collecting Little Golden Books" adlı kitabında standart Golden Press baskılarının tanesine $125 (£70) fiyat biçilmiş, bu hasarsız durumdaki bir albüm için makul bir fiyattır. Daha da zor bulunanları ise Goldencraft Library Bound baskılarıdır. Bunlar okullar ve kütüphaneler için üretilmiş olup, dayanıklı olmaları için kapakları Arrestox cilt beziyle ciltlenmiştir. Bunların yeni durumda olanları $200 ın üzerinde bir fiyata satılmaktadır.